

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κιτίου, κ. Νεκτάριε,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Ἐντιμε κύριε Ὑπουργέ Ἀμυνας,

«Τῆ ἀφάτῳ ἀγαθότητι τοῦ Θεοῦ», εὐρίσκομαι σήμερον στην θέσιν ταύτην. Ὅσον τό κατ' ἐμέ ἀποτελεῖ ὄντως μυστήριον πῶς ὁ μακαριστός γέροντάς μας, Ἀθανάσιος, ἐπέλεξε την ἀναξιότητά μου στήν παρακαταθήκην αὐτοῦ, ὡς τόν διάδοχόν του, στήν θέσιν τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς. Ἡ ὑπόδειξις του αὐτή ἦτο καί ὁ κύριος λόγος πού συνετέλεσε στίς συνειδήσεις τῶν ἀδελφῶν μου, εἰς τό νά μέ ἐκλέξουν, καί εἰς ἐμέ νά ἀποδεχθῶ. Τούς εὐχαριστῶ διά τοῦτο καί τούς ἐπαινῶ.

Συνειδητοποιῶ ὅτι ἡ εὐθύνη μου εἶναι τεραστία καί πνευματικά καί ὑλικά, ἀναλογιζόμενος τά πνευματικά ἀναστήματα τῶν μακαριστῶν γερόντων μας, τῶν ὁποίων τά ἴχνη δέν θά μπορέσουμε ποτέ νά φθάσουμε.

Ποῦ σε ἐμᾶς ἡ ἀπλότης ἐκείνων; Ἡ πραότητα; Τό νηφάλιο τοῦ χαρακτήρος; Ἡ προσευχή καί ἡ ἐν γένει ἀρετή καί ἀγιότητά τους; Οὔτε κατ' ἐλάχιστον ἀποτολμᾶται ἡ σύγκρισις.

Ὁ γέροντας Γερμανός ὑπῆρξε μέχρι θανάτου ὑπηρέτης τῆς διακονίας του. Μόνος του καλλιεργοῦσε, ράντιζε καί φρόντιζε τήν περιουσία τῆς Μονῆς, καθ' ὅσον τότε «οὐκ εἶχεν τον βοηθοῦντα». Ὁ δέ μακαριστός γέροντάς μας, Ἀθανάσιος, ὑπηρέτησε γιά πάρα πολλά χρόνια τόν Τίμιο Σταυρό, μαζί μέ μερικούς γέροντες στήν ἡλικία μοναχούς καί μέ δυσκολία καί κόπο τελοῦσε ἔστω καί μίαν ἀπλή Λειτουργία.

Τώρα, δόξα τῷ Ἁγίῳ Θεῷ, δι' εὐχῶν αὐτῶν, ἡ Μονή ἔχει ἀρκούντως ἐπανδρωθεῖ καί ὁσημέραι ἀγωνίζεται νά προοδεύει πρωτίστως πνευματικῶς, ἀλλά συνάμα καί ὑλικῶς.

Σίγουρα ὁ δρόμος τῆς μετανοίας δέν εἶναι στρωμένος μέ ῥοδοπέταλα, ἀλλά μέ κόπους καί μόχθους, θλίψεις καί στενοχωρίες, νηστεῖες καί ἀγρυπνίες καί πολλή προσευχή, πάντοτε μέ τήν χάριν καί ὑπό τήν Σκέπην τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἀναλαμβάνουμε μία διακονία σέ πολύ δύσκολους καιρούς. Οἱ ἐχθροί τῆς Ἐκκλησίας παντοιοτρόπως караδοκοῦν καί ἀγωνίζονται χωρίς νά χάνουν εὐκαιρία νά κτυποῦν καί νά ἐμπαίζουν τήν Ἐκκλησίαν, ἀκόμα καί τά θεῖα μυστήρια αὐτῆς. Εἶδαμε καί πιστεύουμε ἀκραδάντως ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δέν φοβεῖται, ὅτι

«*πύλαι Ἰδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς*», ὅμως, οἱ ἀντίξοες αὐτές συνθήκες καθιστοῦν τό ἔργο τῆς σωτηρίας ἀκόμη πιό δύσκολο καί δυσχερές. Ἀλλά, εὐτυχῶς, ἡ πίστη στόν παντοδύναμο Θεό καί Κύριό μας, ἀποτρέπει κάθε λογισμό ἀπελπισίας ἢ απογνώσεως διότι «*ζῆ Κύριος*».

Διά τοῦτο παρακαλῶ τούς πατέρας καί ἀδελφούς μου νά εἴμαστε ὅλοι ἀγαπημένοι καί ἐνωμένοι στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, νά μὴν ἀφήσουμε στήν ψυχὴ καί τὴν καρδιά μας νά ἐμφιλοχωρήσουν θελήματα καί διαιρέσεις, ἀλλά ὁμόγνωμοι νά ἀγωνιζόμαστε τόν ἀγῶνα τόν καλόν, ἀγαπῶντες ἀλλήλους, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος.

Παρακαλῶ ὅλους ἵνα εὐχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν ὅπως τὴν «*ναῦν ἦν παρελάβομεν*», ὀδηγήσωμεν εἰς «*εὐδιον λιμένα*», φυλάττοντες τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καί τῶν ἀγίων προκατόχων ἡμῶν, ἀπαραχαράκτους, καί ἵνα ἐσόμεθα κατὰ πάντα πιστοί εἰς τὰ τῆς Ὁρθοδοξίας μας δόγματα καί κανόνες, ὅπως ἀξιωθῶμεν καλῆς ἀπολογίας ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, γενόμενοι κληρονόμοι τῆς Οὐρανίου Βασιλείας, χάριτι καί οἰκτιρμοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆ Σκέπη τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προπάντων δέ τῆ μεσιτεία καί πρεσβεία καί βοήθεια τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐν πρώτοις ἀπευθύνω ὀλοθέρμους εὐχαριστίας πρὸς τό σεπτό προσωπὸ σας, ἅγιε Κιτίου κ. Νεκτάριε, διὰ τὴν πολλὴν σας ἀγάπη πρὸς τὴ Μονὴ μας καί πρὸς τό προσωπὸ μου. Εἶσαстан παρῶν καί εὐλογήσατε τό ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς μου. Ἡ βοήθειά σας ὑπῆρξε καθόλα σημαντικὴ τόσο πρὶν ὅσο καί μετὰ τὴν ἐκλογή, διὰ τοῦτο καί σᾶς εὐχαριστῶ καί πάλιν. Εὐχαριστῶ ἐκ τῆς θέσεως ταύτης καί ὅλους ἐσᾶς τούς Ἀρχιερεῖς, πού παρευρίσκεστε σήμερα ἐδῶ μαζί μας, καί ζητῶ τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς σας, στό δύσκολο ἔργο πού ἀναλαμβάνω.

Ἄγιοι Καθηγούμενοι, οἱ ὁποῖοι μᾶς τιμᾶτε μέ τὴν παρουσία σας, ὡς ἔμπειροι οἰακοστροφὸι, εὐχεσθε ὅπως μιμηθῶ τούς πρό ἐμοῦ ἀναλαβόντες πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ λόγος τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος πρὸς τόν ποιμένα ἀντηχεῖ στά αὐτιά μου καί εἶναι ὁδοδείκτης στήν περαιτέρω διακονία μου.

Εὐχαριστῶ καί ὅλους ἐσᾶς, τούς ἐκπροσώπους τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ καί ὅλους ἐσᾶς τούς ἐν Χριστῶ ἀδελφούς μου, οἱ ὁποῖοι δέν ὑπολογίσατε κόπο καί χρόνο, καί εἶστε παρόντες στή σημερινὴ ἑορτὴ τῆς Μονῆς τῆς μετανοίας μας.

Τίμει καί Ζωοποιέ Σταυρέ, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, ἡ ωραιότης τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἀήττητος δύναμις, ὁ ἔφορος τῆς Μονῆς μας καί ἡμέτερος προστάτης, φύλαττε τήν ποίμνην σου ἀπό πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, χαρίτωσε τοὺς ἐν αὐτῇ ἐνασκουμένους πατέρας καί ἐνδυνάμωσε με νά ὀδηγήσω τή δική σου ποίμνη εἰς νομάς σωτηρίου. Ἀμήν.